

KURJER POZNAŃSKI

wychodzi dwa razy dziennie

w wydaniu porannem i wieczornem, — w niedzielę i święta tylko wydanie poranne. — W dni poświęczone tylko wydanie wieczorne

Odpowiedzialni kierownicy działów: kultury i sztuki Witold Noskowski, gospodarczego i giełdowego dr. Marjan Chelminowski, za inne działy odpowiada Edmund Rakowski, za ogłoszenia i reklamy Antoni Leśniewicz, wszyscy w Poznaniu.

Dyrektor wydawnictwa: Roman Leitgeber.

Wydawnictwo Sp. Akc. Drukarnia Polska
w Poznaniu, św. Marcin 70.

Redaktor: Bohdan Jarochoński

Nr. 220

Poznań, wtorek dnia 14 maja 1929

Rok XXIV

Konfiskata

„Kurjera Poznańskiego“

Miejski Urząd Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego dokonał w niedzielę zajęcia Nr. 218 „Kurjera Poznańskiego“, wydania porannego, z dnia 12. 5. 1929. Zajęcie to zarządzono z powodu artykułu p. n. „Krwawa rocznica“.

Po zajęciu wydrukowano drugi nakład tego wydania „Kurjera Poznańskiego“, oznaczonego numerem 218A, w którym opuszczono zajęty artykuł. Tych czytelników, którzy wymienionego wydania porannego nie otrzymali na czas, prosimy o wyrozumiałość z powodu tej nie przez nas zawinionej zwłoki.

Ostatecznie

ku oszczędności?

Warszawa, 13. 5. (AW). „Nasz Głos“ (wyd. wiecz. „Naszego Przeglądu“) donosi, że w sferach gospodarczych rozeszła się pogłoska jakoby kierownik Min. Skarbu p. Matuszewski postanowił zredukować budżet państwa o pół miljarда złotych.

Jak podają, wszelkie już zostały kroki w kierunku zrealizowania tego planu.

Nowy występ Pilsudskiego?

Warszawa, 13. 5. (AW). Według pogłosek, krążących w kołach politycznych i dziennikarskich, podobno min. Pilsudski ma zamiar wypowiedzieć w najbliższym czasie swe uwagi nad pewnymi kwestjami tak, jak to czynił dotychczas, t. z. w formie artykułów.

Według pogłosek min. Pilsudski miałby omówić kwestję szpiegostwa.

Ucieczka od urzędów

Warszawa, 14. 5. (Tel. wł.). Na walnym zjeździe związków i stowarzyszeń urzędników państwowych z akademickim wykształceniem głównym tematem rozpraw była sprawa dopływu nowych sił do stanu urzędniczego.

Okazuje się bowiem, że obecnie nie ma dopływu młodzieży do urzędów, że młodzież nie wstępuje do służby urzędniczej a dotychczasowi urzędnicy ją opuszczają. Sytuacja staje się coraz poważniejsza i niebezpieczniejsza.

Na zjeździe omawiano przyczyny tego stanu i starano się ustalić sposoby zaradzenia temu.

Nie wiadomo jednak, czy urzędnicy poruszyli istotne przyczyny niedomagania a mianowicie wszechwładnie panujący obecnie kult niekompetencji. (w.)

Zmiany w komendzie Kopu

Warszawa, 14. 5. (Tel. wł.). Po trzech dniach urlopu powrócił do Warszawy gen. Minkiewicz i odbył długą naradę z gen. Tessaro, który obejmie dowództwo Kopu. Gen. Minkiewicz ma być powołany do Gen. Inspektoratu Armji.

Zdaje się, że zmiany w głównej komendzie Kopu nie skończą się na gen. Minkiewiczu, lecz ogarna również i innych oficerów, stanowiących główną komendę. (w.)

Rozłam w PPS.-lewicy

Warszawa, 14. 5. (Tel. wł.). — Wśród lewicy PPS. nastąpił rozłam na tle taktyki politycznej partji.

Zarysowały się dwa kierunki: pierwszy, grawitujący do komunistów, z Bemem i Tomczakiem na czele, posiadający oparcie w Warszawie, Krakowie i okręgu chrzanowskim oraz drugi, grawitujący do PPS., posiadający oparcie w Katowicach, Łodzi, Pruszkowie i Żyrardowie. (w.)

Ćwiczenia sportowe uczniów szkół londyńskich

Awantury komunistyczne w sejmie pruskim

Posłowie komunistyczni zapowiadają dalsze demonstracje

Berlin, 14. 5. (Tel. wł.). Komuniści sprowokowali w sejmie pruskim gwałtowną awanturę.

Gdy socjal-dem. min. Grzesinsky uzasadniał jednorazową gratyfikację dla policjantów, którzy stłumili komunistyczną rewoltę majową, na ławach komunistycznych padł okrzyk: „krwawa premia“.

Następnie z tych samych ław obrzucano ministra stekiem wyzwisk w rodzaju „krwawy pies“, „kat robotników“ itp.

Przemawiając wśród ogłuszającego chałasu, Grzesinsky oznajmił, że nadal będzie wrogów porządku państwowego.

„Dla nas, komunistów — zareplikował ministrowi komunista Schultz — przepisy policyjne mają wartość mierzwy“.

Następnie Schultz odgrażał się, że — wobec zakazu — komuniści tem częściej wychodzą na ulicę. B. Z.

Berlin, 13. 5. (PAT). Dzisiejsze posiedzenie sejmu pruskiego poświęcone było dyskusji nad interpelacjami komunistów w sprawie wydarzeń majowych. Miało ono przebieg niezwykle burzliwy. Komuniści od początku posiedzenia podnieśli hałas i wrzawę, rzucając obelżywe okrzyki pod adresem min. spraw wewn. Grzesinskiego, skoro tylko pojawił się on na sali.

Interpelacje polityczne uzasadniał pos. Kasper, oskarżając policję o to, że zachowała się brutalnie, niż czyniłaby to w kraju nieprzyjacielskim i zarzucając socjalistycznemu prezydentowi policji, że utrzymał zakaz zgromadzeń tylko ze względu na zwycięstwo komunistów przy wyborach do rad załogowych, co socjaliści odczuli jako zagrożenie swego stanu posiadania i wobec tego jakoby za-

mierzali pokonać komunistów środkami policyjnymi.

Po przemówieniu pos. Kasper wszedł na trybunę pruski min. spraw wewn. Grzesinsky, aby odpowiedzieć na interpelację, ale komuniści podnieśli niesłychaną wrzawę, nie dopuszczając ministra do głosu.

Przewodniczący sejmu pruskiego Bartels musiał wykluczyć z posiedzenia kilku posłów komunistycznych i trzykrotnie przerywać posiedzenie dla usunięcia ich ze sali. Min. spraw wewn. mógł rozpocząć swe przemówienie dopiero wówczas, gdy posłowie komunistyczni opuścili salę posiedzeń ze śpiewem 3 Międzynarodówki.

Berlin, 13. 5. (PAT). Po opuszczeniu sali posiedzeń sejmu pruskiego przez komunistów min. Grzesinsky wygłosił przemówienie, w którym omawiał krwawe wypadki majowe w Berlinie.

Rząd pruski ubolewa — mówił Grzesinsky — nad tem, iż wypadki majowe pociągnęły za sobą kilkadziesiąt ofiar, ale stanowczo odrzuca odpowiedzialność za te wydarzenia. Na podstawie obdukcji stwierdzono, że większość ofiar padła nie od kul policji. Imieniem rządu mowa wyraża najwyższe uznanie urzędnikom policji berlińskiej. Min. zakończył swe przemówienie odczytaniem depeszy gratulacyjnej, zawierającej płomiennie pozdrowienie dla bohaterów komunistów Berlina i zapowiedział kategorycznie, że zakaz „Rote Fahne“ i organizacji Rotfrontu nie będzie cofnięty.

W dyskusji nad tem przemówieniem przedstawiciele większej części frakcji sejmowych oświadczyli swą zgodę na stanowisko, zajęte przez rząd pruski w sprawie rozruchów majowych.

Narady komunistów w Sopotach

Warszawa, 14. 5. (Tel. wł.). W Sopotach odbyła się narada partji komunistycznej, w której brali udział przedstawiciele międzynarodówki z Moskwy, działacze krajowi i pos. Szypuła.

Na konferencji stwierdzono upadek święta 1 maja, rozbięcie aparatu agitaacyjnego i niebezpieczny dla komunizmu wzrost sił socjalistycznych.

Na wniosek przedstawicieli kominternu postanowiono wydać odezwę z poleceniem przełamania bierności mas i wznowienia aktywności.

Zwrócono też uwagę na zarysowującą się walkę kapitalistyczną Anglii, Francji i Polski przeciwko Sowiutom. Obrady zamknięto pod znakiem reorganizacji. (w.)

Nowy gwałt niemiecki

Katowice, 13. 5. (PAT). Jak podają tutejsze pisma, w ubiegłą sobotę na stacji w Bytomiu pobito maszynistę dyrekcji kolei państw. w Katowicach, Karola Starzyńskiego.

W sprawie tej konsul generalny w Bytomiu interwenjował dziś u władz niemieckich.

Truskawiec

(Od naszego korespondenta)

Truskawiec, w maju.

Zbliżające się lato kieruje myśli nasze ku uzdrowiskom. Jednym z bardziej odwiedzanych stał się w ostatnich latach Truskawiec. Pomówmy więc o nim szczegółowiej.

Zniesienie kordonów granicznych ułatwiło Polakom z b. zaboru rosyjskiego i pruskiego wyjazd do Truskawca, ale jakież zdziwienie nas tam ogarnia na widok zażydzenia tej miejscowości. Nie mówimy tu o leczącej się „mniejszości narodowej“, lecz o tej, która niemal wyłącznie zagarnęła handel w swoje ręce.

W uzdrowisku, w którym w ciągu sezonu letniego przebywa do 12 tys. osób, z trudem wyszukiwać trzeba sklepów chrześcijańskich, które można znaleźć ukryte gdzieś na bocznej uliczce. Wyjątek stanowią sklepy kolonjalne Handziuka i „pokój do śniadań“ Sadowskiego. Chcąc jednakże kupić metr najwzyczajniejszego perkalu, czy barochanu, przecieradło, ręcznik kąpielowy, chustkę na głowę (dla dziewcząt wiejskich), chusteczki do nosa, czy dużą chustkę dla służącej, to przy najlepszej chęci u Polaka tego nikt nie dostanie. A jednak sklepy żydowskie są przepelnione powyższym towarem — jeden w parku, drugi koło hal targowych. Zwłaszcza w tym ostatnim widać dużo wiejskiej klienteli. Podobnie jest z obuwiem. Są szewcy Rusini i Polacy, którzy robią drobne reparacje. Eleganckiem zaś nowem obuwiem handlują tylko Żydzi.

Nadaremnie starano się znaleźć hafty i koronki do obszycia bielizny u Polaków. Trzeba albo wyrzec się tego sprawniku, albo pójść po niego do izraelity.

W Truskawcu, gdzie każdy prawie kuracjusz pije „Naftusie“ lub inne wody, potrzebne są termosy, w których dostarcza się wodę dla obłożnie chorych, nie wychodzących z domu. I cóż się okazuje. Termosów tych niema w żadnym sklepie chrześcijańskim.

Znaleźć je można tylko u Żydo. Również daremne są wszelkie poszukiwania polskiego sklepu z zelastwem. Podobnie jest ze szkłem, a właściwie z szybami. Gdy stłucze się okno, to przyjdzie je wprawić tylko Żyd, gdyż w całym Truskawcu niema ani jednego szklarza - chrześcijanina.

Kto chce pojechać na spacer samochodem, zgóry, musi być przygotowany,

